

چهارشنبه 20 مرداد 1395 - 7 ذی القعدة 1437 - 11 اگوست 2016

پس از انتخاب ابوالحسن بنی‌صدر به ریاست جمهوری، به دلیل آن که مجلس شورای اسلامی، نامزدهای معرفی شده از طرف او برای احراز پست نخست‌وزیری را واجد صلاحیت‌های اسلامی و انقلابی نمی‌دانست کار اختلاف مجلس با بنی‌صدر بالا گرفت.

انتخاب شهید "محمدعلی رجایی" به عنوان نخست وزیر جمهوری اسلامی ایران (1359ش)

پس از انتخاب ابوالحسن بنی‌صدر به ریاست جمهوری، به دلیل آن که مجلس شورای اسلامی، نامزدهای معرفی شده از طرف او برای احراز پست نخست‌وزیری را واجد صلاحیت‌های اسلامی و انقلابی نمی‌دانست کار اختلاف مجلس با بنی‌صدر بالا گرفت. در نهایت قرار بر این شد که از میان هیئت پنج نفره‌ای از نمایندگان مجلس، فردی به عنوان نخست وزیر معرفی گردد. از این رو پس از بررسی‌های طولانی و پس از حذف دو نفر از آنان به دلیل حزبی بودن، نظر هیئت سه نفره به اتفاق آرا بر این قرار گرفت که شهید رجایی شایستگی تصدی مسؤولیت خطیر نخست وزیر را دارد. در جریان رای اعتماد مجلس که 153 رای موافق اخذ شد، شهید رجایی با سه جمله خود را اینگونه معرفی کرد: من مقلد امام، فرزند مجلس و برادر رئیس جمهورم. بنی‌صدر ابتدا در برابر این انتخاب بنای مخالفت گذاشت ولی وقتی احساس کرد در مقابل مجلس کاری از پیش نخواهد بُرد به ناچار با این پیشنهاد موافقت نمود. اما در هر فرصت ممکن از تضعیف شخصیت شهید رجایی در افکار عمومی با به کارگیری تعبیر و القاب زشت و ناپسند خودداری نمی‌کرد. در برابر این جسارت‌ها و توهین‌های بنی‌صدر به عنوان رئیس جمهور، شهید رجایی با توجه به حساسیت جو موجود، تمامی این تلخی‌ها و اهانت‌ها را در کمال صبر و بردباری و متانت تحمل و در مواقع لزوم با ارایه استدلال‌های محکم و منطقی به ایرادات مکرر بنی‌صدر پاسخ می‌داد. سرانجام کارشکنی‌های بنی‌صدر و اختلاف‌آفرینی او کار را به جایی رسانید که بنا به توصیه حضرت امام، مجلس شورای اسلامی مسأله عدم کفایت سیاسی او را با توجه به اخباری که دال بر مسلح کردن منافقین توسط او بود به بحث گذاشت و با رای مثبت به آن، بنی‌صدر از ریاست جمهوری عزل گردید.